

عنوان مقاله:

منظر پارک طبیعی از جاده

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 8، شماره 36 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

الکسیس پرنه - دکتری جغرافیا، مدرسه معماری منظر و رسای، فرانسه

سایما خواجه ای

خلاصه مقاله:

ما در عصر راه ها هستیم. در اروپای غربی، اصول و قواعد شبکه های ارتباطی سه قرن پیش تعریف شده بود. بدون کارایی این شبکه های ارتباطی، هیچ گونه نشر ایده و دانش، هیچ نوع هماهنگ سازی تجاری و هیچ سیستم اجرایی کارآمدی وجود نداشت. راه ها، بیش از هر نشانه دیگری، یکی از بهترین ابزارها برای سیستم حاکمیت، برای نظام اجتماعی و سیاسی هستند. یک جنبه متناقض راه این است که زمانی که هر یک از نواقص آن از بین می رود کارایی اش افزایش می یابد. راه ها زمانی که کسی به آن ها توجهی نمی کند مفید به نظر می رسند. تجربه رانندگی با تمایلی برای سیالیت هدایت می شود. امروزه، نقشه های قدیمی راه با سیستم پایش جی. پی. اس. جایگزین شده است. فردا، سازندگان خودرو نوید وسایل نقلیه خود هدایت شونده را می دهند. سیستم و شبکه راه ها به طرف این ایده در حرکت اند. در فرانسه، نشانه این فرآیند فلکه (میدان ترافیکی) است، یک شیء توپوگرافیک عجیب که به سرعت به عنوان راه حلی منحصربه فرد در مدیریت ترافیک مورد استفاده قرار گرفت. 30 هزار فلکه ها در تقاطع راه ها ساخته شده اند. راه ها در جامعه ما (جامعه مردانه) شور و شوقی زنده، یک شیء انسان شناسانه ساختاری، یک نشانه بنیادین در سیستم برنامه ریزی و اجرایی ما به شمار می روند. این روبان های آسفالتی، به نظر می رسد تاثیر مشترک بیشتری نسبت به سایر عناصر اساسی دیگر: خاک هوا یا آب بر انسان ها دارند. آیا راه ها می توانند ما را به رویکردی بهتر به این موضوعات اساسی رهنمون شوند آیا ما اسیر شیوه تفکر جاده ای هستیم

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/643904>

